

(המשך מעמוד 37)

בתיקשות, כבוזמה ובעולם העסקים, שנשבעו כי הם ידידי הקרובים ביותר, עד כי נאלץ לפנות אליהם באמצעות רמקולים.

דומה היה כי כבית מישפת פולפ הכל מתנהל כמו באגרות, הבוטיקים שפתחו בחבצי הארץ שיגשגו, קניינים מחול העניינו ואף הזמינו את ביגדי העור המיוחדים בעיצוב של גי יריהם של הפועלים בבית-החרושת בחררה מלאו עבודה, אולם האידיליה לא נמשכה זמן רב.

המיפעל המישפתי, שנקרא עתה אופנת פולפ, נכנס לקשיים ועמד לפני פשיטת-רגל.

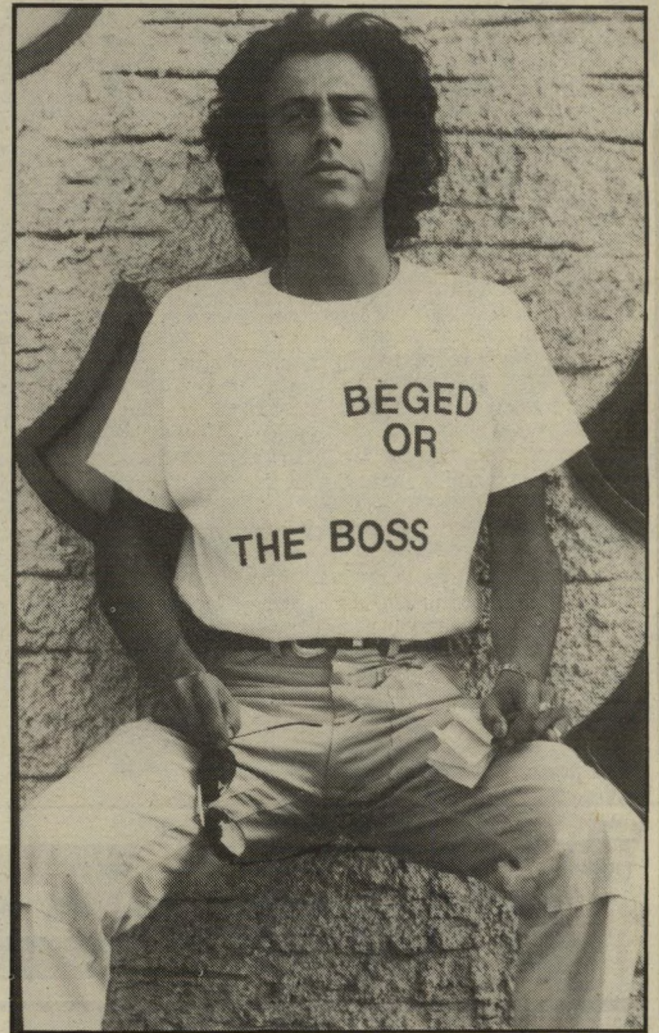
במקביל להסתככות הכספיות של המיפעל, נפוצו שמועות כי גי מכור לסמים קשים. הוריו של גי שלחו אותו לגמילה במוסד מפואר בצפון איטליה. בחדש אפריל השנה, הכחיש גי פולפ בראיון להעולם הזה כי מיפעלו עומד לפשוט רגל. לדבריו, קיבל אז הזמנת ייצוא בסדר גודל של כמה מאות אלפי דולרים. חווה לוי אמרה או להעולם הזה:

יוגר הצעיר הבטיח או לירידיו כי לא ירחק היום ומישפת פולפ תחזור להיות אחת המישפחות העשירות והמפורסמות ביותר בארץ. אולם המציאות היתה קשה ואכזרית. גם הנישואין של גי וחווה לוי לא עמדו במעמסת האירועים. התא המישפתי קרס. תל-אביב רחשה חרושת של שמועות על רומאן כזה ואחר של נערה-שעשועים המיליונר, ושל חווה. חווה וג'י התגרשו. לאחר הגירושין היה לגי רומן עם אשת יחסי-הציבור טלי עומר.

גם לאחר הפרידה מאשתו המשיך האב לבקר את בתו האבודה, שנשארה אצלה.

הנפילה של גי היתה גדולה. הוא נולד בבית של מיליונרים. התחנך בפנימיות לילדי עשירים ואריסטו-קראטים בשווייץ, והיה רגיל רק למשובח ביותר. כעת הירפק העוני על דלתו.

מול הרכילות המרושעת, היו גם סיפורים רבים על טובליבו של גי. סיפרו עליו כי כאשר היה בא אליו אחד הפועלים במיפעל בחררה ומבקש העלאה, הוא היה מסכים בלי ניד-

פולפ כמלך הבוס בגד-עור: הבוס

עפעף. כששאלו אותו פעם למה הוא במהרה כליך להעלות משכורות, השיב בתרומה: "הבן-אדם מרוויח רק אלף דולר בחודש. איך אפשר לחיות בארץ מאלף דולר בחודש?"

לפני שלושה שבועות שמעה האם האיטלקיה, מירנדה, כי גי שוב מעורב, כנראה, בסמים. היא באה כחשאי ליש ראל ופירסמה בעיתונים מודעה למכירת הווילה היפה בקיסריה אך ללא הצלחה.

בשבוע שעבר לקחה אמה פולפ את בנה לאיטליה, ויש אומרים כי לקחה אותו ישר למוסד הגמילה בצפון אי-טליה, שבו שהה בעבר.

בוה נגמר, כנראה, הקשר של מישפחת פולפ עם מדינת-ישראל. הקשר היחיד מעתה ואילך יהיה, כנראה, אלכסנדרה הקטנה, שאביה קשור אליה מאוד, ולבטח יבוא לבקרה מפעם לפעם.

אריורוצ'י, גי, דווקא נהנינו ממך כמה שנים.

מילחמת עיין בעיין

(המשך מעמוד 37)

"לא התחייבתי כשום צורה ורמו שלא לתקוף את הארץ.

"אינני מבלה ביחד עם לונדון. נפי גשנו אולי ששיבוע פעמים. הפעם ה' אחרונה שנפגשנו היתה לפני שתיים, אצל ידידה משותפת. אני מאוד מחבב אותו ומעריך אותו. התערבתי בעניין משום העיקרון. וקראתי לשוקן לעמוד על העקרונות שבשם הוא מדבר הרבה שנים."

העניין לא נגרע, אלא להיפך. ביום השישי האחרון הצטרף לפסי טיבל דידי מנוסי, בעל הטור בידיעות אחרונות.

תחת הכותרת "לונדוניים" כתב מנוסי: "אפילו תמנון/מישרוני ויעיל/ אם את כל זרועותי/בו זמנית יפעיל/ בטוח כמעט/שיקרה איזה תקר/ויגמור בתוך פלנטר.../הבנת זאת, שטקרי?" מנוסי אינו אויב מוצהר של לונדון.

כשנשאל מדוע הצטרף להצגה הטובה ביותר בעיר, ענה להעולם הזה: "אני כמו שיכור. רואה מילחמה ומצטרף. אבל ברצינות. אדם לא יכול להיות בו זמנית גם בימאי תיאטרון וגם מבקר. שלונדון יקח שנה חופש, כי אי-אפשר לעשות גם זה וגם זה. כשהוא בא ואומר שהוא לא יכול לכתוב לא על זה ולא על זה, אז מה נשאר? לתקוף את ידיעות ומעריבי כשהוא כותב שמישעל בסדר — שינמק, כמו שהוא מנמק השמצות!"

למה התכוון מנוסי?

במרדו הראשון כתב לונדון: "איסור אהד ויחיד הטיל עליי (עורך חדשות) עמוס שוקן — את הארץ אני מנוע מלבקר. חדשות והארץ שייכים לרשת עיתוניה של מישפחת שוקן. ביקורת על הארץ, שתצא מחדשות, עלולה ללכות סיכסוך. האיסור על סיקור ביקורת של הארץ הוא המחיר שאני משלם תמורת חרות שניתנה לי לצלוף בכל האחרים, כולל בעיתונאי חדשות."

בעבר פירסם חדשות התקפות של דן בראמון ומנחם (ממ"י) גולן (בנו של דב גולדשטיין ממעריבי). על כמה מעובדי הארץ וביניהם שני כתבי ספורט, יהושע שגיא ומיכאל (מייק) קרנון. בראמון הגיע לשיא כהתקפה מתחת לחגורה על הדה כושם. שעליה אמר שהאינטלגנציה מירדלת בין רגליה.

עיתונאי הארץ ביקשו ששוקן יעמיד את האחות החורגת במקום. בין השאר טענו שאין זו ביקורת אלא הטלת רפש, מה גם שעיתון-הבוקר מסבסד ותומך בחדשות — משכר ועד שרות-יארכיון, לטענתם.

הפשרה שהושגה היתה שחדשות לא יכתוב עוד על הארץ, מטוב ועד רע.

ביום הראשון הצטרף גולן לסיכסוך עם לונדון מזווית אחרת. במכתב למערכת לחדשות הוא הסביר מדוע עובדי הארץ לא רצו לסבול ביקורת מחדשות. גולן, לא נגד ביקורת דרשו לעצמם עיתונאי הארץ חסינות. ררש" נו חסינות מפני רפש. שלפניו, אני מר" דה, אנו עומרים חסרי-אונים. ירון לונ" דן אינו שייך לסוג כתיבת-הרפש. אם כי בימים האחרונים התחלתי לפקפק גם בכך."

גולן יפת כתבו מיכתבים לונדון, ובו התירו לו לכתוב עליהם כאותם נפשו. ללא שום הגבלות. הכל שואלים את עצמם מה יהיה השלב הבא. רמו לכך ניתן בצהרי היום השישי האחרון במינון בית גוקולוב. כתב ידיעות אחרונות סמי גדינשן התע מת בקול רם מאוד עם נדקנר על טור של לונדון ועל המוסריות שלו כמבקר עיתונות.

נראה שעתה מגיע תורו של לונדון לחטוף. הוא הצליח בחודש אחד להרגיז יותר מדי אנשים. לכאורה, זוהי מטרת המרד, אך יריביו של לונדון טוענים נגדו שהוא בא לכתוב על עיתונאים ועיתונות כשירי אינן נקיות.

בינתיים מתנהלת עבודה מאומצת של חוקרים פטיים ותחקירנים בעיתונים אחרים, במטרה לגלות חומר שלילי על לונדון. העולם הזה ניסה לשווא להשיג את תגובתו של לונדון.

אנארכיסט

מפוקפק

ב יום שבו החלו העיתונים לפרסם כי ד"ר רוברטו בסטוס מסית את תלמידיו שלא להתגייס לצבא, קרה מיקרה מוזר.

אל מועדון בית-הספר הניסויי אב-שלום בראשון-לציון הגיע תלמיד בחול, ובידו חבילת-העיתונים. עוד לפני שבסטוס הספיק לפתוח את דפי העיתון, התנפצו אל הריצפה, ברעש אדיר, כוסות וספלים שנפלו ממתקן הייבוש.

"תרצו, זוהי הוכחה חותכת לקיומה של הפארא-פסיכולוגיה. תרצו, הוכחה לכך שהעלילו עליי עלילת-שווא", אר"מר המורה וצוחק.

חברי-הכנסת, ששמעו את הידיעה על המסית, לא צחקו. גאולה כהן פנתה ליועץ המישפטי לממשלה ודרשה כי יברוק את הפרשה. יוסי שריר אמר: "חובה להתייחס לדבר כמלוא החומ"רה."

בסטוס מכחיש בתוקף כי ניסה להגיא את תלמידיו מלשרת בצבא. "אני שומר-חוק. במדינה קיים חוק" שרות-חובה, ועל כל החייבים בו לכב"ד ולהתגייס לצבא.

"נכון שאני נגד אלימות. נכון שאני מרגיש עובדה זו בכל הורמנות. אך אין זאת אומרת שאני מסית.

"הסתה, שיכנוע, הטפה — כל זה בניגוד גמור להשקפת-עולמי. שהרי את תוצאות הסירוב לשרת בצבא ישא הסרבן, ולא אני!" כוחכה הוא מביא את 254 בוגרי בית-הספר. רק 15 מתוכם לא שירתו

טיפוס עליז!

כצבא. מרביתם בגלל בעיות-בריאות. רוברטו בעצמו לא שירת בצבא, בשל מום בלב.

את מהן היא ע.י. — ערי גיורי, בתו של השבוייל-שעבר והח"כ-לשעבר אסף גיורי, שאמרה: "יש לי חברים שלא התגייסו לצבא בגלל רוברטו. אין ספק שהוא השפיע עליהם שלא להת"גייס. יש לו כוח-שיכנוע גדול!"

נועם ציפורי, בנו של השר-שלעבר, מרכי ציפורי, אמר כי ריעותיו הפר ליטיות של בסטוס ידועות לכולם, וכי הוא מחנך את תלמידיו להיות שמאי לנים קיצוניים. רק בנוכחותי הוא נמנע מלדבר, אולי בגלל אבי" אמר ציפורי-הבן.

הסערה שקמה סביבו השבוע לא ריפתה את רוחו. כוהא אני. לוקח הכל בקלות. נולדתי בריודה'ז'נירו. עיר שתושביה ידועים כאנשים שלא מתרגשים מצרות, מחפשים תמיד את הצד המצחיק של החיים. כנראויל אומרים: הוא, קריוקה, כלומר, בן ריו, ומייד יודעים שהכוונה לטיפוס עליז, הוא אומר.